

"NİÇİN KEMALİST'İM?"

A.Taner KIŞLALI - Cumhuriyet, 15 Kasım 1992

Öykümüz Kurtuluş Savaşı yıllarında başlar. Bir film senaryosu olacak kadar ilginç ve anlamlıdır. Kahramanlarımızın ilki, Paris - İstanbul arasında trenle mekik dokuyan genç bir Türk işadamı... Macaristan'da genç bir bayanla tanışır. Bir yıl sonra aynı yere yeniden gelir, ona evlenme önerir ve evlenirler.

İzmirli işadamı, olayı ailesine açamaz. Macaristan'da bir kızı olur. Nermin adını verdiği kızı 5 yaşına geldiğinde, bir gün babasına kızının resmini gösterir:

- İşte baba, bu senin torunun!...

* * *

İzmirli işadamı yaşama gözlerini yumduğunda, en büyük dileği, Macaristan'da büyümekte olan kızının bir gün Türkçe öğrenmesidir. Nermin büyümekte, Mustafa Kemal'in yaptıklarını, gazetelerden heyecanla izlemektedir.

Baba ölünce, aile geçim sıkıntısı içine düşer. 14 yaşındaki Nermin, Macaristan'da paralı olan öğrenimini sürdüremez olur.

Oysa Mustafa Kemal'in ülkesinde eğitim parasızdır.

Nermin, baba yurduna gitmeye karar verir. Annesinin bile haberi olmadan Türk Büyükelçiliği'ne başvurur. Ona yardım ederler. Pasaportla birlikte, eline durumunu açıklayan bir de Türkçe mektup verirler... Başı sıkıştığında, derdini anlatamadığında o mektubu gösterecektir.

Sonunda olayı öğrenen annesi de ona hak verince, üçüncü mevki bir tren kompartımanının tahta sıraları üzerinde, günlerce sürecek bir yolculuk başlar.

Tren, Türkiye topraklarına girerken küçük Nermin bir sorun olur.

Gümrük memurları, elinde Türk pasaportu olan, ama Türkçe bilmeyen bu çocuğun durumunu anlamakta zorlanırlar.

* * *

Öykü uzun...

Küçük Nermin, bir yandan Almanca dersleri verirken öte yandan Türkçe öğrenir. Mustafa Kemal'in parasız kıldığı eğitim olanaklarından yararlanır. İstanbul Hukuk Fakültesi'ni bitirir. Gazetecilik yapar...

Türkçenin arkasından İngilizce ve Fransızca da öğrenmiştir.

Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne asistan olur. Çağdaş siyaset biliminin Türkiye'ye girmesine öncülük edenler arasında yer alır.

Gün olur, Türkçesinin bozuk olduğunu öne sürerek öğretim üyeliğinden atılmasını isteyenler çıkar.

...Ama o, tükenmez bir enerji ve heyecanla, gençlere bir şeyler verme isteğini yitirmez. Uluslararası toplantılarda Türkiye'yi, Türk kadını, Mustafa Kemal'i savunur, savunur...

Oğlunun adını Mustafa Kemal koyar...

* * *

Prof. Nermin Abadan - Unat, Siyasal Bilgiler Fakültesi'ndeki son dersini bundan dört yıl önce verirken aralarında benim de bulunduğum bir grup eski öğrencisi de sınıftaydı. Kimisi profesör, kimisi doçent, kimisi çiçeği burnunda araştırma görevlisi... Deniz Baykal da sonradan yetişmişti.

Bir "sürpriz" yapmıştık hocamıza.

Duyulandı ve son dersin sonunda, nefes bile almaya korkarak dinlediğimiz yukarıdaki yaşam öyküsünü anlattı... Ve sözlerini şöyle noktaladı:

- Ben yurdumu da, ulusumu da kendi irademle seçtim!... Mustafa Kemal olmasaydı, belki ben de olmazdım... Niçin Kemalist olduğumu, niçin milliyetçi olduğumu, öyle sanıyorum ki artık anlamışsınızdır!...

Ben çok etkilendiğim bu öyküyü o zamanlar yazdığım da, sonunu şöyle bağlamıştım: "**Bu sözleri, parası olanlara Bilkent'i, olmayanlara Süleymancı yurtlarını gösterenlere adıyoruz...**"

Bakıyorum da aradan geçen zamanda, ne Nermin Hoca'nın öyküsü güncelliğini yitirmiş, ne de benim altına düştüğüm not...

Tıpkı giderek daha güncel, daha gerçek, daha anlamlı olan Mustafa Kemal'in kendisi gibi!..